



Zpravodaj

PROSINEC 2020

CHOCENICE • KOTOUSOV • CHOCENICKÁ LHOTA • ZHŮŘ

NOVINKY Z NAŠICH OBCÍ A OBECNÍHO ÚŘADU

Za uplynulé necelé tři měsíce jsme opět trochu pokročili v jednotlivých činnostech s cílem zvelebit, pokud je to možné, naše obce. Na cestě mezi Landavou a Kozím rohem jsme vysadili novou alej z lip. Jde celkem o téměř třicet nových stromů, na jejichž pořízení jsme dostali z velké části dotaci ve výši 87.000,-Kč od Plzeňského kraje. Ta pokryla nákup stromů, zeminy k nim a mulčovací kůry. Zbylé náklady hradila ze svého obec a ty spočívaly zejména ze zemních prací, které bylo nutné provést v okolí cesty tak, aby vůbec bylo možné stromy vysadit. Západní strana této cesty se totiž stala v minulosti jakousi skládkou nepotřebného stavebního materiálu či vykopané hlíny a do těchto návozu nebylo možné stromy vysazovat. Část nákladů samozřejmě také činí mzda zaměstnanců obce, kteří stromy následně vysazovali. Věříme, že tato lipová alej bude v budoucnu významným krajinným prvkem, větrolamem, bude zadržovat více vody v krajině a prospěje i včelám.

V průběhu listopadu jsme přistoupili k oživení stávajícího chodníku mezi ChoceNICemi a KotoUSovem. Ten nebyl, téměř po třiceti letech služby, již v úplně dobrém stavu, místy byl zanesen splavenou zeminou z nedaleké louky a postupně se jakoby propadal do okolní země. Proto jsme za použití drobné stavební techniky očistili jednotlivé panely a jejich okolí a následně zametli tak, aby chodník byl ve stavu, v jakém byl vyhotoven. Rádi bychom se pokusili vyhotovit podobný chodník i mezi Chocenicemi a Zhůří, když spojení mezi těmito vesnicemi je v poslední době poměrně intenzivní, zejména díky pivovaru Zhůřák ve Zhůří. Pustíme se tedy nyní do jednání s vlastníky dotčených pozemků, zda by pronajali obci úzký pruh pozemků tak, abychom vyhotovili chodník i na druhou stranu od ChoceNIC, a to směrem do Zhůře.

Možná jste si již všimli, že přes Chocenicce vede díky našemu jednání s Klubem českých turistů i nová žlutá turistická pěší



trasa, která spojuje Jezevčí skálu na Bzí s Velkou skálou nad Chocenicemi. Jednání s Klubem českých turistů trvalo téměř dva roky, nakonec je výsledek nad očekávání příznivý, neboť turistická pěší značka vede kolem rybníka, Parlamentu, obecního úřadu a přes lávku u potoka kolem hospody nahoru do Kozího rohu, a dále k lesu. Zástupci Klubu českých turistů kvitovali tuto skutečnost s tím, že dle jejich názoru Chocence skutečně jsou plny historických cenných památek a byla škoda, že přes ně turistická stezka již dávno nevedla. První turisté již po stezce konečně chodí. Věříme, že se i díky tomu v budoucnu zvýší v obci turistický ruch a mohlo by to mít přínos i pro místní obchod a hostinec. I proto jsme nainstalovali tři informační tabule, jednu v Kozím rohu, druhou u obecního úřadu a třetí u Vejsovského rybníka. Tabule informují stručně o historii obce a nahrazují buďto zničené nebo poškozené tabule, které byly osazeny před několika lety.

Dále pokračovaly práce v obecním lese, probíhalo čištění pasek po dřevu vytěženém v rámci kůrovcové kalamity. Ta v letošním roce i díky počasí nebyla tak

intenzivní jako v roce předchozím, i přesto jsme ale byli nuceni vytěžít cca 600 m³ kůrovcem napadeného smrkového dřeva. Počátkem měsíce listopadu byly zahájeny práce na propojení nového vrtu v Kotousově do našeho stávajícího vodovodního řádu. Náklady s tím spojené přesáhnou 1.100.000,-Kč a 80% z nich obdržíme formou dotace ze Státního zemědělského investičního fondu. Práce pro obec je vykonávána na základě soutěže ve veřejné zakázce společností KAV Starý Plzenec a.s., jehož jsme akcionáři. Práce by měly být dokončeny nejpozději v lednu příštího roku. V důsledku toho bychom měli být do budoucna dostatek pitné vody nejen pro stávající odběratele, ale budeme moci rozšířit vodovod ve zbylé části Chocenic a i do Zhůře tak, jak plánujeme v souvislosti s plánovanou výstavbou splaškové kanalizace a čistírny odpadních vod.

Dále pokračují projekční práce na projektové dokumentaci k územnímu řízení pro výstavbu splaškové kanalizace a čistírny odpadních vod. Na obecním úřadu proběhlo jednání s jednotlivými projektanty a již byla předložena pracovní verze projektové dokumentace splaškové kanalizace a čistírny odpadních vod. Obec ještě musí projednat dvě nebo tři změny v plánu tak, aby nebyla nucena budovat další čerpací stanici a pokud možno, aby veškerá splašková kanalizace

byla ve formě gravitační. Výškopis a polohopis máme od geodeta pro jednotlivá místa vedení splaškové kanalizace vyhotoven a nyní budeme objednávat zhotovení geologických sond do míst, kde bude stát čistička odpadních vod do míst, kde bude stát čerpací stanice a v místě průtlaků pod potokem a částečně i pod komunikací. Z projektové dokumentace vyplývá, že splašková kanalizace povede mj. v úseku silnice, bude-li to nutné, v její pravé části ve směru do Plzně, v hloubce cca 2,5 – 4 metry.

V průběhu podzimu jsme postupně natřeli budovu školy fasádní barvou, kterou si vybralo vedení školy, dokončily se nátěry podhledů a nakoupili jsme ovocné stromy, které bychom chtěli vysadit do školy tak, aby děti se mohly o stromy starat a měly možnost ovoce z nich také konzumovat. Proto jsme koupili podzimní a zimní odrůdy zákrsků jabloní a hrušní.

Slavnostní rozsvícení vánočního stromu proběhlo 28. listopadu od 17 hodin. Oproti předchozím rokům bez doprovodných programů, ale i tak si tento okamžik zahájení adventu nenechalo ujít několik desítek občanů.

Závěrem chceme všechny pozvat na schůzi obecního zastupitelstva, která proběhne ve čtvrtek 17. prosince od 18.30 hod. v přísáli naší hospody.

Vlastimil Štětina, Radek Keller

VYUČOVÁNÍ V DOBĚ KOVIDOVÉ

Začátkem letošního roku nám všem vpadl do života koronavirus. Bez varování obrátil celý svět vzhůru nohama. Vnímáme ho různě – někdo ho považuje za lekci, kterou lidstvo potřebuje, pro někoho je to strašák,

jiný si z něj nic moc nedělá ... Není však pochyb o tom, že zasáhl do všech oblastí našich životů, včetně vzdělávání.

V době, kdy vzniká tento text, jsou školy po druhé uzavřeny znovu otevřeny a do lavic



se mohly vrátit první a druhé ročníky. Do školy v Chocenicích se vrátily ročníky všechny – výhoda malotřídní školy a spojených ročníků.

První uzavření škol všechny zaskočilo. Ze dne na den, bez předchozího varování, byly školy uzavřeny a nikdo nevěděl, kdy se znovu otevřou. Zpočátku jsme i my ve škole věřili, že půjde o krátkodobou záležitost, a děti na dálku dostávaly úkoly k procvičování učiva, které jsme zvládli projít ještě

ve škole. Když bylo jasné, že se do školy hned tak nevrátíme, přešli jsme na on-line výuku. Děti jsme si rozdělili do skupin a každý den „vysílali“. I když takhle novinarka nebyla pro nikoho jednoduchá, všichni se s ní vypořádali se ctí. Jakmile jsme vychytali začátečnické chyby a rozkoukali se v nové aplikaci, začali jsme „na onlajnu“ pravidelně fungovat. S dětmi jsme probírali novou látku z hlavních předmětů, děti si ji procvičili ještě v rámci samostatné práce a vše jsme prokládali různými výzvami na odlehčenou. A tak děti pomáhaly doma maminkám v kuchyni, tatínkům s různými pracemi venku a vše dokumentovaly a posílaly fotografie.

Když se jarní omezení začala uvolňovat a školy se znovu otevřely, vrátila se do naší ZŠ zhruba polovina žáků. A opět jsme museli měnit způsob výuky – ve škole jsme se věnovali těm, kteří chodili prezenčně a pokračovali se v on-line výuce žáků, kteří zůstali doma. Bylo to náročné, ale zvládli jsme to. Školní rok jsme uzavřeli předáním vysvědčení na prostranství před obecním úřadem, aby i rodiče mohli být přítomni této slavnostní události.

Školní rok 2020/2021 jsme zahájili standardně ve škole. Bohužel se jarní scénář opakoval a v polovině října byly školy opět uzavřeny. Tentokrát jsme přesun z prezenční na distanční výuku zvládli ladně a učit online jsme začali ihned po uzavření školy. V rozvrhu jsme opět zohlednili klíčové předměty a snažili jsme se (stejně jako na jaře) nepřetěžovat děti sezením u počítače. Každý ročník mě tedy denně maximálně dvě vyučovací hodiny. Další úkoly pak děti zpracovávaly samostatně „po vyučování“. Znovu je třeba všechny velmi pochválit

– účast na online výuce byla téměř 100% a všichni pilně pracovali. I prvňáčci, pro které byla situace nová, zvládali distanční výuku výborně.

Nabízí se rozebrat výhody a nevýhody, dopady a důsledky distanční výuky na vzdělání současných ročníků, my však chceme využít tento prostor pro poděkování všem

rodičům - včetně těch, jejichž děti v loňském školním roce docházku do naší školy ukončili. Děkujeme, že jste částečně přebrali naši roli, ale hlavně, že jste s námi tak skvěle spolupracovali. Moc si toho vážíme! Děkujeme!

*Mgr. Kateřina Dvořáková
učitelka ZŠ a MŠ Chocenice*

SLOVÍČKO OD NOVÉ OBCENÍ KRONIKÁŘKY



Narodila jsem se v r. 1957 v Novém Jičíně, žila jsem v Olomouci, po ZŠ jsem studovala humanitní větev na Slovanském gymnáziu v Olomouci, od podzimu 1978 jsem žila v Plzni, od podzimu 2011 jsem v Chocenicích, celý život jsem se učila a zkušenosti jsem sbírala ve spoustě profesí, mám ráda historii, přírodu, zvířata, knihy, fotbal, plavání, neodpouštím lži a podrazy. Historie, nepřeborné, nekončící množství informací o životě lidské společnosti. Prosté slovo, které nás provází celý život. Jedni jsme ji ve škole milovali, pro druhé byla utrpením. Já jsem ji milovala. Chtěla jsem ji dál studovat a stát se spojnicí minulosti se současností. Bohužel, všechno bylo jinak, a tak zůstala alespoň mým koníčkem. Ale až tak nebo tak, všichni jsme z historie čerpali a stále čerpáme informace, které nás mohou posunout dál, ale i nemusí.

Historie nám odhaluje vývoj lidské společnosti od prvopočátku až do dnešních dnů. Historikové čerpají ze všech dostupných pramenů. Mezi nezanedbatelné a někdy

také jediné zdroje informací dějů minulých patří kroniky a ti, kteří je pro nás zaznamenávali, kronikáři. Při oslavách 900 let obce Chocenice jsme měli i my možnost nahlédnout do kronik obce. Jsem přesvědčena, že pro mnohé z nás to byl zajímavý a přínosný zážitek. Možná, že někteří z vás se tak právě díky kronice dostali k informacím, o kterých se ve vašich rodinách již nemluví, protože upadly v zapomnění. Nikdy nezapomenu ten pocit, když jsem až s nábožnou úctou listovala Vyšehradským kodexem a dalšími historickými exponáty Studijní a vědecké knihovny Plzeňského kraje.

Když mě oslovilo zastupitelstvo Chocenic s nabídkou na místo kronikáře, byla jsem nejprve docela zaskočena. Přiznám se, že mile. Psát kroniku? Dokážu to? Budu umět získávat a hledat materiály k zaznamenání? Můj tatínek byl kronikář, takže jsem si částečně uměla představit, co mě asi čeká. Byla to pro mě čest, ale i obrovská výzva. Vždyť každý den, který prožijeme, je už zítra minulostí a minulost se stává historií. I náš každodenní život v naší obci se proto stane historií. A díky záznamům v kronikách poselstvím i zprávou generacím budoucím. A tak jsem té výzvě řekla ano. Budu vaše kronikářka, budu věrně zapisovat naše

radosti, starosti, úspěchy, prohry i smutky. Budu se snažit jak nejlépe budu umět přispět do historie Chocenic. A budu k tomu potřebovat i vaši pomoc. Protože jen tak

tu zanecháme věrný obraz našeho života a vzkaz těm, kteří přijdou po nás. A za tu pomoc vám již teď děkuji.

Tamara Kubicová

CHOCENICKÉ MLÝNY

O tom, že v Chocenicích byly dlouhou dobu v provozu dva mlýny, ví asi každý. Kde se mlýny nacházely, je asi také věc známá, ale v archivu je uloženo mnoho listin, které nám umožňují zjistit o fungování mlýnů i jejich vlastnicích nebo o jejich technické výbavě mnohem více.

První zmínka o jednom mlýnu “ o dvojím složení “ pochází z roku 1654 z Berní ruly. Roku 1764 se již uvádějí v obci dva mlýny, stejně jako v roce 1838.

Z listiny z 30. listopadu 1879 lze zjistit, že vlastníkem mlýna č. p. 44, tedy tzv. dolního mlýna, byl mlynář Jan Engler. Mlýn sloužil k mletí obilí, napájen byl „Kocenicickým potokem“ a majitelem vody, mlýn pohánějící, byl hrabě Arnošt z Waldsteina. Následně vlastnil mlýn č. p. 44 František Nyklas a v archivu se dochovala zpráva z 6. března 1930, kdy v žádosti Václava Rouda z Chocenic č. p. 41 o dodatečné cejchování vodního díla při mlýně č. p. 44, bylo uskutečněno 11. února 1930 vodoprávní řízení.

Při něm se úředně zjistilo, že k pohonu mlýna sloužilo kolo na svrchní vodu o průměru 4,5 m, s 28 korečky o šířce 75 cm a hloubce 62 cm. Vantroky byly dřevěné, čtyřhranné o světlém průtočném profilu 30/27 cm. Těsně nad mlýnem byla vodní nádrž o výměře 1241 m² a hráz byla sypaná o šířce 1,5 m v koruně (tzv. Roudojc nádržka). Dle znalce vyžadovala hráz vyspravení, stejně jako tzv. jalový splav, který byl dřevěný a v chatrném

stavu. V roce 1930 již v mlýně nebylo strojní zařízení na mletí obilí. Tehdejší komiseschválila k užití rybníčku – vodního díla tak, že hráz měla být vyspravena, stromy na hrázi musely být vykáceny, přepad bylo nutné řádně upravit, břehy zajistit proti podemílání a vše stihnout do 1. května 1931 a v této lhůtě požádat o kolaudaci. Zda se tak skutečně stalo, již z listin nevyplývá.

K mlýnu č. p. 15 pod hrázi Mlýnského rybníka se dochovalo poměrně více archiválií. Z nich můžeme zjistit, že do srpna 1939 byl mlýn č. p. 15 osazen také dřevěným vodním kolem o průměru 4,6 m, a tedy toto kolo bylo o 10 cm větší než kolo v mlýně spodním. Kolo bylo široké 1 m a hluboké 31 cm. Voda k němu byla přiváděna také shora pomocí dřevěných vantrků. V roce 1939 se rozhodl tehdejší mlynář Jaroslav Korbel k výměně vodního kola za Francisovu turbínu o spádu vody 5 m, průtoku 160 m³ vody za vteřinu a s největším výkonem 8,5 HP.

Z archivních listin lze také dohledat, že v roce 1879 byl za účelem zjištění vodních poměrů osazen v hrázi Vejsovského rybníku cejch, když jde o 1 m silnou litinovou rouru o průměru 10 cm, která je shora zakryta litinovým víkem s nápisem E.G.V. 1879. Tento cejch sloužil jako výchozí bod k zaměření výškových poměrů hladiny rybníka, stavišel a přepadu a je na svém místě k nalezení do dnes. Poněkud jiná situace je u cejchu, který byl v roce 1908 osazen u hráze



Mlýnského rybníka, kde bylo za účelem „fixování těchto vodních stavů, jakož i veškerých vodních zařízení při Mlýnském rybníce, zasazeno normální znamení (cejch) na pastvině parc. č. 24 na břehu rybníka v jeho severozápadním cípu a při západní straně rybníční hráze, a sice vykopána tam na místě jáma, do kteréžto normální znamení bylo postaveno“. Normálním znamením byl dubový trám o rozměrech 25x25 cm, 1,3 m vysoký, který byl v dolní části osazen kolmo dvěma trámcí o rozměru 15x15 cm a shora byla připevněna z železného kotlového plechu deska o šířce 12cm. Do horní plochy trámů byl zaražen železný pocínovaný hřebík o délce 34 mm a tloušťce 12 mm. Na desce byl napsán nápis G.V. 1908. K lepšímu nalezení tohoto znamení byla vytesána na blízké skále vodorovná rýha, která měla tvořit fixní bod. I tato rýha byla označena stejnými iniciály a letopočtem (ředitelství panství bylo povinno toto značení vždy v dobrém, čitelném stavu udržovati). Celý cejch byl nakonec obezděn a přikryt kamennou deskou o rozměrech 60x60 cm a 3 cm silnou. Toto znamení by mělo ležet ve vzdálenosti 5,30 m od prodloužené hrany koruny hráze na straně jedné a ve vzdálenosti 7,25 m shora zmíněného fixního bodu.

Tyto a další zajímavé informace lze dohledat ve Státním okresním archivu v Blovicích k našim dvěma mlýnům.

Radek Keller

„JAK TO VIDÍ NAŠE MLÁDÍ“

Chocenice jsou má rodná vesnice a jsem tedy, jak se říká rodákem. Velmi rád si prohlížím staré fotografie a knihy, ve kterých mohu najít zajímavosti o naší obci.

Nedávno jsem si u dědy listoval v knize, která je plná starých pohlednic z okolí Blovic a Spáleného Poříčí. Zajímalo mě, co tam najdu o Chocenících. Na několika

fotografiích jsem si mohl prohlédnout Chocenic od roku 1908 do roku 1930. Našel jsem zde i náš dům, který býval hospodou U Kolenů a později kulturním domem. Na těchto fotografiích je vidět, jak se měnila naše obec od roku 1908. Naše obec už má, ale také své dvě knihy o historii a i v současné době se v Chocenicích mnoho mění. Nejhezčí změnou pro mě je rekonstrukce zámku. Je to nyní dominanta obce.

Při pohledu z okna našeho domu mám na zámek krásný výhled, ale nejen na zámek. Velmi pěkný je i Chlumek za každého ročního období a také západy slunce za ním. Každé jaro vyhlížím z okna přílet čápů, kteří se k nám pravidelně vracejí a hnízdí na komíně.

Letos mě moc mrzí, že se neuskutečnilo každoroční rozsvěcení stromečku, ale i tak si určitě každý příjemně prožije advent. Všem přeji krásné Vánoce.

Lukáš Marek, 11 let, Chocenic

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Vzpomínka



Dne 15.12. uplyne 10 let smutných let od úmrtí našeho tatínka Václava Třísky z Chocenic. S láskou vzpomínají dcera Jana a syn Václav s rodinami.

Listopad

Sýkorová Jitka, Chocenic 81, 80 let

Prosinec

Ing. Krpejš Stanislav, Chocenic Lhota 15, 83 let

Šrámek Zdeněk, Chocenic 22, 82 let

Šindelář Jaroslav, Chocenic 139, 75 let

Narození:

Září - Barbora Baslová, Chocenic 154

Naši jubilanti

Ríjen

Mencl Josef, Chocenic 162, 85 let

Šofrová Jana, Chocenic 116, 70 let

Štětková Věra, Chocenic 58, 70 let

Poděkování

Obec Chocenic děkuje upřímně touto cestou paní Libuši Majerové, Zhůř 113 za darování podkopového bagru obci.

Dále děkujeme Dušanu Hubertovi za darování vánočního stromu obci.

Obecní zpravodaj pro Chocenic, Kotousov, Chocenic Lhotu a Zhůř. červenec-září 2020, čísločtvrté, ročník II. Periodický tisk samosprávného územního celku. Vydává obec Chocenic. Vychází jako čtvrtletník. Distribuuje se zdarma do všech domácností a školy v Chocenicích, Kotousově, Chocenicé Lhotě a Zhůři. Uzávěrka tohoto čísla 15. prosince 2020. Adresa redakce Obec Chocenic č. p. 67, 336 01 pošta Blovice, email: r.keller@seznam.cz Redakční rada: JUDr. Radek Keller, Eva Bendová, Olga Švábová. Redakce má právo v případě potřeby přispěvků krátiat i stylisticky upravovat. Registrační číslo MKČR E 23465. Sazba Ing. Petr Slaviček.

Uzávěrka příštího čísla bude 15.března 2021